

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

Dato: 23. april 2010

EJB/ J.nr. 2010-795

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 14. april 2010 følger hermed socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 17 (L 169).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra René Skau Björnsson (S).

Spørgsmål nr. 17:

"Ministeren bedes gøre rede for, hvordan ministeren forestiller sig, at en kommune kan fastholde tilstrækkelig viden om en konkret borger til at kunne træffe små og store beslutninger, når det gælder borgere, der langvarigt modtager et socialt tilbud i en anden kommune?"

Svar:

Hvis en kommune fremover træffer beslutning om at tilbyde en borger botilbud i en anden kommune, vil lovforslaget indebære, at handlepligten i forhold til hjælp efter serviceloven fremover forbliver i denne oprindelige opholdskommune, der i forvejen har et indgående kendskab til den enkelte borger.

Denne handlepligt omfatter efter forslaget § 2, nr. 3 og 4, også det personrettede tilsyn med hensyn til de tilbud, der er truffet afgørelse om over for borgeren efter serviceloven, samt opfølgning med hensyn til disse tilbud. Forslaget indebærer, at den oprindelige opholdskommune i de tilfælde, hvor den er handlekommune efter serviceloven, løbende skal følge de enkelte sager for at sikre sig, at hjælpen fortsat opfylder sit formål. Kommunen skal herunder være opmærksom på, om der er behov for at yde andre former for hjælp. Opfølgningen skal ske ud fra modtagerens forudsætninger og så vidt muligt i samarbejde med denne, jf. i det hele servicelovens § 148, stk. 2.

Den oprindelige opholdskommune, der med lovforslaget bliver handlekommune efter serviceloven, vil efter retssikkerhedslovens § 10 have ansvaret for, at den er i besiddelse af tilstrækkelige oplysninger om borgerens forhold – herunder nødvendige oplysninger om arten og omfanget af borgerens

nedsatte funktionsevne – til at kunne træffe afgørelser efter serviceloven i forhold til borgeren og tage beslutninger om den konkrete indsats, jf. servicelovens § 3, stk. 2.

Det skal bemærkes, at lovforslaget giver mulighed for, at handlekommunen efter aftale med borgerens aktuelle opholdskommune kan delegere udøvelsen af alle eller nogle af kommunens opgaver efter loven, til borgerens aktuelle opholdskommune, jf. forslaget § 1, nr. 2, den foreslåede § 9, stk. 9, i retssikkerhedsloven og bemærkningerne hertil. En kommune kan således aftale at delegere udøvelsen af sine opgaver i det omfang, den ikke finder grundlag for selv at varetage alle opgaver, og det forekommer mest hensigtsmæssigt, at opholdskommunen står for udøvelsen af opgaver efter serviceloven i forhold til borgeren, f.eks. i tilfælde, hvor en borger får ophold i en boform, der ligger geografisk fjernt fra handlekommunen.

Anvendes delegation ikke, vil det under alle omstændigheder være nødvendigt, at der i den enkelte sag på anden måde indgås et hensigtsmæssigt samarbejde mellem handlekommunen efter serviceloven og borgerens opholdskommune med henblik på at sikre helhed i indsatsen over for borgeren, jf. retssikkerhedslovens § 5.

Benedikte Kiær

/ Eva Pedersen